

1. den – prvek VODA – setkání s moudrou Vodní Vílou

Sešli jsme se s dětmi a maminkami, které doprovázely ty nejmenší děti , ve sněmovním tee-pee , které jsme měli postavené pro případ špatného počasí.

Přivítali jsme se se čtrnácti dětmi a šesti maminkami. Začali jsme rituálem, kterým jsme každý den zahajovali program pro nejmenší děti. „ Dobrý den, dobrý den, to je ale krásný den. Dobrý den, dobrý den, hodně lásky přejem všem.“ Abychom se lépe poznali a zapamatovali si svá jména , další tradiční součástí zahájení programu bylo bubnování. První měl buben, bubnoval a při tom jsme všichni říkali: „ Bumtarata na buben, bumtarata kdo je ten?“ A řekl své jméno . Pak se buben posunul k dalšímu a básnička se opakovala.

Tak jsme se všichni v kruhu představili, děti i rodiče. Všichni očekávali co se bude dít. „Milé děti a milí rodiče,vítáme Vás na týdnu indiánského života. Chtěli bychom Vás seznámit s tím co nás čeká. Dnes nás přijde navštívit bytost, která je spojená s nejstarším elementem vodou. My se jí vypravíme hledat. Co myslíte děti, kde by se nám mohla ukázat moudrá paní Voda ?“ Všichni souhlasili že u rybníčku, který je v lese na kraji louky, kde táboříme. Přivázali jsme všem dětem na ruku mašličku z tmavě modrého krepáku. „ To je poselství paní Vody.Tato stužka Vás za ní dovede a pomůže Vám tuto bytost přivolat“ . Děti s maminkami se vypravili za paní Vodou , já se rychle převlékla a šla ke hrázi,kde mne již očekávaly.Objevila jsem se před nimi a přivítala je ve svém království. Děti mě obstoupily a v jejich velkých očích jsem četla překvapení, velké očekávání touhy po dobrodružství a ti nejmenší se přitulily blíže k maminkám a poslouchaly.Představila jsem se jim a povídala o své říši:

„Já jsem voda , já jsem život.Ráda bych se Vám představila a pověděla Vám co všechno byste měli o mě vědět. Jsem tady na Zemi od počátku, ve mně byl život stvořen a já jsem jeho hlavní součástí. Tělo každého z Vás , malého i velkého je z větší části stvořeno mnou. Beze mne by nepřežil člověk, zvíře ani rostliny.Mojí pomocníci jsou vodní víly, žínky, vodníci a v mořích jsou to mořské pany, nymfy a pán moří Oceán. V mé říši jsou všechny ryby, vodní ptáci, živočichové napůl ve vodě i na suchu. Jsou to mí služebníci a pomocníci, které já ochraňuji a miluji. Mojí barvou je modrá, jako odrážející se obloha v mém průzračném zrcadle. Jako voda jsem bez barvy, nejsem cítit a chuť mám podle toho , kde zrovna jsem. Můžu být slaná v mořích, sladká v řekách, pramenitá v horských bystřinách. Můžu se také měnit. Znáte mě v zimě? Dokážu se proměnit v led, rampouch nebo sněhovou

vločku, v teple zase můžu být deštěm a horkou párou. Tak mě můžete nacházet všude kolem Vás, i jedna kapka je voda. Někdy se můžu stát i slzou, a tak omýt a opláchnout co je smutné a těžké. Vidíte, že jsem skoro všude a ve všem. Rosou v ranní trávě, kaluží do které rádi skáčete, potůčkem kde stavíte hráze, řekou na které můžete plout na lodi, mořem, ve kterém se ve vlnách potápíte a ledem na kterém se dobře bruslí a klouže, mrakem z kterého na Vás a na všechno kape déšť, aby dal vláhu rostlinám a ptákům pít."

Na konec si děti mohly najít dary od paní Vody, které byly schovány pod velikými modrými kapkami vystřiženými z papíru. Ležely na cestě u hráze. Děti našly velké skleněné kapky a protože začalo pršet, běžely se schovat do sněmovního tee-pee. Zahrály si hry na zahřátí. „*Hlava, ramena, kolena, palce, kolena, palce, oči, uši, pusa, nos.*“ Mezi naším radostným zpěvem a pohybem jsme zaslechli signál, svolávající všechny malé i velké indiány na večeri. Rozloučili jsme se a běželi s miskami a hrníčky nakrmit naše bříška. Tento den byl opravdu ve znamení vody, která se na nás snášela z několika mraků plujících nad naším táborem.